

Stanko Šoštarič
Zgornji Hotič 2c
1270 Litija

USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
BEETHOVNOVA ULICA 10
SI-1001 LJUBLJANA
p. p. 1713

Zadeva: Primer Šoštarič

11 let brez osnovnih ustavnih pravic in brez lastnega stanovanja v »pravni« državi

3. septembra 2011 je minilo natanko enajst (11) let, ko sem moral s petčlansko družino **zaradi nasilništva in odkritih groženj z ubojem (vpričo policije) po lestvi zapustiti naše lastniško stanovanje v Domžalah**. Primer Šoštarič je v javnosti vzbudil veliko zanimanja in zgražanja. O našem primeru je bilo v teh letih napisanih več kot 60 člankov in prispevkov v Delu, Dnevniku, na TV in v drugih medijih (primer-sostaric.si oziroma v brskalnik vtipkajte »primer Šoštarič«). Vendar tudi po 11. letih, tudi ob prisotnosti policije in celo ob navzočnosti sodnice, še vedno ne moremo stopiti v lastno stanovanje. Ne moremo ga niti prodati, oddati v najem ali podariti najvišjim predstavnikom slovenske oblasti, in to kljub dejstvu, da imam v rokah več pravnomočnih odločb sodišča, iz katerih jasno izhaja, da je bila moja družina nasilno pregnana iz lastnega stanovanja.

Kaj se dogaja v tej državi? O tem več kot nazorno dokazujejo statistični podatki o primeru Šoštarič:

- ✓ v 11 letih je bilo na domžalskem Okrajnem sodišču skupaj vodenih **6 kazenskih (3 so pravnomočne) in 3 civilne tožbe (vse tri so pravnomočne)**, na okrožnem sodišču v Ljubljani pa **2 tožbi (pravnomočne)**,
- ✓ samo v kazenskem postopku (K 249/ 2003), kjer sem kot tožnik zoper nasilneže (Adiloviće) prisiljen podati 5 zasebnih kazenskih tožb, je bilo **od leta 2005 do danes na domžalskem sodišču:**
 - **preloženih ali odpovedanih 34 razprav**, od tega 24-krat zaradi tega, ker tožene stranke oziroma njegovih družinskih članov ni bilo na sodišče zaradi najrazličnejših razlogov (bolezen, opravičilo, brez razloga, ker niso imeli zagovornika in

podobno. V 10 primerih pa so razprave odpadle na odločitev sodišča oziroma brez pravega razloga. Ena razprava je bila odpovedana zaradi sodniške stavke.

- **3 tožbe so bile zavrnjene zaradi zastaranja,**
- ✓ **50-krat** je od 3. 9. 2000 v primeru Šošтариč posredovala policija,
- ✓ več **kot 20 kazenskih ovadb** je v 11 letih **zavrnilo** Okrožno državno tožilstvo Ljubljana (zunanji oddelek v Domžalah – tožilec Zoran Milanović),
- ✓ **3-krat** je bila na predlog oz. zahteve »kazenske« sodnice **opravljena sodna cenitev mojega stanovanja, saj so me** posamezne sodnice večkrat nagovarjale k prodaji stanovanja, namesto, da bi zasliševale in preverjale dokaze v kazenskem spisu. Po nalogu sodišča sem moral v tem desetletju naročiti in plačati 4 cenitve mojega premoženje,
- ✓ **4-krat** so bile napovedane pravnomočne sodne izvršbe, od katerih je bila uspešna samo ena,
- ✓ **2-krat** so me domžalske sodnice napotile po izvedensko mnenje k psihiatru,
- ✓ od 30.3. 2001 do 4.5.2002 so »množično« zbolevale domžalske sodnice. Zaradi tega je v navedenem obdobju odpadlo 13 zaslišanj.

To je le delček tragične zgodbe moje družine, zajet v številkah. »Zavedam se«, sem pred leti zapisal nekdanjemu nadškofu Alojzu Uranu, »da s tem pismom ne bo rešen prime Šošтариč, ampak vas kot vrhovno moralno avtoriteto v Sloveniji želim obvestiti o totalni eroziji temeljnih etičnih in moralnih norm, ki jih v mojem primeru udejanjajo celo tisti, ki so po ustavi in zakonih dolžni braniti temeljne ustavne in druge pravice in se zavzemati za resnico. **V mojem primeru pa se je že nešteto krat pokazalo, da sta laž in sprenevedanje edina resnica, ki ji zvesto sledijo celo sodišča.**

Kakšno je pravzaprav stanje duha v Sloveniji več kot zgovorno dokazuje primer nekdanjega okrožnega državnega tožilca **Mirana Železnika, ki je komisiji za peticije pri DZ že v začetku leta 2002 javno predlagal, naj policija odkupi Šoštaričevo stanovanje** (odgovor policije je dosegljiv na tej spletni povezavi [Odkup stanovanja](#).) Moj spis se je med drugim pojavil tudi med tistimi, ki jih je Železnik zadrževal v svoji omari, po njegovi razrešitvi pa je bil nekaj časa celo zagovornik Adilovića....

Ob tem se sprašujem, kam vse to vodi, koliko tisoč ur so policisti, tožilci, sodniki in vsi drugi v teh letih porabili za primer Šošтариč in kolikokrat po 100 tisoč evrov

davkoplačevalskega denarja je bilo v vseh teh letih povsem neupravičeno porabljenega v primeru Šoštarič??

V vsej tej tragi-komični zgodbi je spodbudno vsaj to, da so v mojem primeru zelo profesionalno in korektno vlogo odigrali vsaj slovenski mediji (članki in posnetki so dosegljivi na moji spletni strani), ki so poleg komisije za peticije DZ (v času, ko je komisijo vodil Janez Drobnič) takorekoč edini, ki so iskali resnico in ob tem izbrskali tudi podatke kot je ta, da je nasilnež tajni policijski sodelavec... in podobno. To je na lastni koži občutila tudi ekipa TV Slovenija, ki je morala dobesedno zbežati pred nasilnežem. ...

Spoštovani predstavniki slovenske oblasti in kandidati za predsednika vlade, po enajstih letih vas zdaj javno sprašujem, kaj ste do zdaj storili v primeru Šoštarič in kaj boste konkretno storili, da se po enajstih letih stvar zaključí.

Pričakujem vaš pisni odgovor, ki ga bom z veseljem objavil na moji spletni strani.

Pobuda za spremembo ustave

V primeru, da ne boste mogli storiti ničesar, dajem pobudo za uvedbo postopka za **črtanje naslednjih členov** iz slovenske ustave:

- × **17. člen - nedotakljivost človekovega življenja**
- × **18. člen - prepoved mučenja**
- × **32. člen - svoboda gibanja**
- × **33. člen - pravica do zasebne lastnine**
- × **34. člen - pravica do osebnega dostojanstva in varnosti**
- × **36. člen - nedotakljivost stanovanja**

Navedene osnovne ustavne in človekove pravice so namreč v primeru moje družine grobo kršene že enajst let. **Ker mi v tem času nihče v tej državi ni mogel zagotoviti osnovnih ustavnih pravic in mi zagotoviti nemotenega dostop do lastnega doma, po mojem prepričanju nima nikakršnega smisla, da so omenjene ustavne pravice zapisane v slovenski ustavi, saj jih v praksi nihče ne spoštuje, zato predlagam, da se črtajo iz ustave.**